

ตั้งโรงทาน

คุณยายเป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญด้าน
ธรรมปฏิบัติมาก แต่ท่านก็ชอบสร้างมหาทานบารมี
ด้วยการเลี้ยงพระและญาติโยมที่มาวัดด้วย นับตั้งแต่
เริ่มสร้างวัด ท่านได้กำหนดให้สร้างโรงครัวขึ้น
เพื่อปรุงอาหารเลี้ยงทุกคน ในเวลาเดียวกันท่านได้
ปลูกต้นมะละกอและกล้วยไว้สำหรับรับประทานด้วย
ถือเป็นการออกกำลังกายไปในตัว ทำให้ท่านเป็นคน
กระฉับกระเฉง เดินเหินคล่องแคล่ว และอายุยืน
ท่านจะออกไปต้อนรับแขกที่มาพบเพื่อสอนธรรมะ



...ตั้งโรงงาน...

บ้าง คุณบุญให้บ้าง พร้อมทั้งแก้ไขทุกข้อบกพร่องให้กับผู้ที่มาขอบารมีเหล่านั้น คุณยายจึงเป็นประจักษ์แก่สารพัดนึกหรือบุคคลอเนกประสงค์

คุณยายมุ่งมั่นในการตั้งโรงงานเพราะต้องการทำตามอย่างพระเดชพระคุณหลวงปู่วัดปากน้ำ ท่านตั้งโรงงานเล็กๆ แล้วเข้าไปช่วยงานครัวด้วยตนเอง แม้ท่านทำอาหารไม่เป็นแต่ท่านเข้าไปดูแลเรื่องความสะอาด และความเป็นระเบียบเรียบร้อย ในการวางข้าวของเครื่องใช้ต่างๆ ท่านให้นโยบายเอาไว้ว่า ห้องครัวต้องสะอาดเอี่ยมเรียบร้อย เครื่องใช้สอยต้องวางเรียงพี่เรียงน้อง แม้แต่ฝาหม้อข้าวก็ต้องเรียงโป่ง ชี๊ กลาง นาง ก้อย ตามลำดับของขนาด เพื่อให้ดูมีระเบียบ หยิบใช้ง่าย เมื่อหายก็รู้ แลดูงามตา

...ตั้งโรงงาน...

คุณยายเริ่มเลี้ยงพระตั้งแต่รูปเดียวก่อน คือหลวงพ่อ แล้วจึงค่อยๆ เพิ่มขึ้นทีละรูป 2 รูป 3 รูป เพิ่มขึ้นเรื่อยมาจนเลี้ยงพระจำนวนมากมาได้ทุกวัน ไม่เคยขาด ท่านชักชวนลูกหลานเลี้ยงพระมาโดยตลอด เมื่อท่านละสังขารแล้วหลวงพ่อก็จึงเชิญชวนลูกหลานคุณยายได้ทำกันต่อไป การสร้าง “หอฉัน คุณยายอาจารย์มหารัตนอุบาสิกาจันทร์ ขนนกยูง” จึงถือเป็นการสานต่องานโรงงานของท่านด้วย ทั้งหมดนี้เริ่มต้นจากที่นาโล่งว่างแห่งแล้ง เดียวนี้ โรงงานของคุณยายเลี้ยงพระเนรมิตได้นับพันรูป ถ้าวรวมอุบาสก อุบาสิกา และสาธุชน ก็มากมายนับไม่ถ้วน

